

Klant' ei olnud pillega sugu-  
 gi rahul, waid puudustas kandi  
 pälgi ja kättes: Klant', mine  
 põõsior jumal ära!!

Klant' ei ligutanudgi.

Wäimast ronis kirat  
 suure sõrge puu otta, wõtt  
 suure pöõsa ridwa kätte  
 ja puudustas ridwaga ta  
 kätse, üteldes: Klant', tule  
 põõsior kirat ära!!

Klant' tõupis ruttu  
 moast äsese, sluse, waktis  
 puu otta, tõhtis kiratist  
 ära. Jüüa; ei pääõnud puu  
 otta, ega jaõanud kiratist kätte  
 waid läks mõõra metsa hülka  
 ma, ei jaõanud mehise kusa  
 wõlgi jüüa; nälg ol suur.  
 Läks jumalale kaebama,  
 mine ta ilma loõdud,  
 aga tõõtu põõs murestata

Jumal tegi padupõõs; iga pore-  
 naine, sul teõa tub, siir peab  
 iga sõõd ka ühe loõda kundi  
 jüüa nupptama, jeda peab  
 perenaine õue wõrawa jam-  
 ba otta panema, sust kurt  
 ära wõttab.

Perenaisõ Sündingiwad  
 ära, ega teinud kuskile  
 enast liwa saksu.

Klant' kaebas jumalale  
 Perenaisõ ei tee malle enam  
 liwa saksu.

Jumal wastas: Illine  
 põõs pe rätõp ära!!

Klant' kõmpis rätõp ja jüüa  
 ja ütles: Jumal näõkis  
 mind, sõõd ära jüüja

Rätõp wastas, siifa  
 paigal! ma mõõden enne  
 sõõd ära, kas ma ka makun